

Byla C-238/24 [Tartisai]ⁱ

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2024 m. balandžio 2 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. balandžio 2 d.

Apeliantas:

NR

Kitos apeliacinio proceso šalys:

Ministero della Difesa

Comando Generale dell'Arma dei Carabinieri

Comando Generale Carabinieri – Centro Nazionale Amministrativo – Chieti

Centro Amministrativo d'Intendenza Interforze del Contingente delle Forze Armate Italiane in Afghanistan

Centro Nazionale Amministrativo dell'Arma dei Carabinieri

Pagrindinės bylos dalykas

- 1 Apeliantas savo apeliaciniame skunde prašo *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija) pakeisti *Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte* (Pjemonto regiono administracinis teismas, Italija; toliau – TAR) sprendimą, kuriuo buvo atmestas jo skundas dėl administracijos priimto sprendimo išieškoti tam tikras išmokas, kurias apeliantas gavo už misiją užsienyje.

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

2010 m. gegužės 18 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP 7 straipsnio 3 dalies išaiškinimas.

Prejudiciniai klausimai

1. Kaip reikėtų teisingai aiškinti 2010 m. gegužės 18 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP 7 straipsnio 3 dalį, t. y. ar šia nuostata buvo siekiama numatyti valstybės narės ir EUPOL skiriamų išmokų kumuliaciją?

2. Jeigu aiškinimas būtų toks, kad minėtos išmokos gali būti mokamos kumuliatyviai, ar pagal 2010 m. gegužės 18 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP 7 straipsnio 3 dalį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai įtvirtintos *Legge n. 108/2009* (Įstatymas Nr. 108/2009) 3 straipsnio 1 dalyje, tiek, kiek joje numatyta, kad „<...> šiame įstatyme nurodytose tarptautinėse misijose dalyvaujančiam personalui mokama 1926 m. birželio 3 d. *Regio decreto n. 941* (Karaliaus dekretas Nr. 941) nurodyta misijų išmoka už visą misijos laikotarpį, atskaičius mokesčius, kaip priedas prie darbo užmokesčio ir kitų pastovių ir nuolatinių išmokų, <...> išskaičiuojant bet kokias išmokas ir priemokas, kurias dėl tos pačios priežasties tiesiogiai suinteresuotiesiems asmenims moka tarptautinės institucijos“, taip pat 1926 m. birželio 3 d. Karaliaus dekretu Nr. 941 1 straipsnyje, 1961 m. liepos 8 d. *Legge n. 642* (Įstatymas Nr. 642) 1 straipsnio 1 dalies b punkte ir 3 straipsnyje bei 1973 m. gruodžio 27 d. *Legge n. 838* (Įstatymas Nr. 838) 4 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtintos nuostatos, kuriomis, remiantis pirmiau nurodytu jurisprudencijoje pateiktu aiškinimu, siekiama išvengti išmokų kumuliacijos?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2007 m. gegužės 30 d. Tarybos bendrieji veiksmai 2007/369/BUSP dėl Europos Sąjungos policijos misijos Afganistane įkūrimo (EUPOL AFGHANISTAN).

2010 m. gegužės 18 d. Tarybos sprendimas 2010/279/BUSP dėl Europos Sąjungos policijos misijos Afganistane (EUPOL AFGHANISTAN), kuriuo misija buvo pratęsta nuo 2010 m. gegužės 31 d. iki 2013 m. gegužės 31 d. 7 straipsnio 3 dalis skirta darbuotojams mokamoms piniginėms išmokoms reglamentuoti:

Versija anglų kalba: „*Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances.*“

Versija italų kalba: „*Ciascuno Stato membro o istituzione dell’UE sostiene i costi connessi con ogni membro del personale da esso distaccato, incluse le spese di viaggio per e dal luogo di schieramento, gli stipendi, la copertura sanitaria, le*

indennità, diverse da quelle giornaliere, le indennità di sede disagiata e di rischio applicabili.“ („Kiekviena valstybė narė ar ES institucija padengia išlaidas, susijusias su jų komandiruoju personalu, įskaitant kelionės į dislokavimo vietą bei grįžimo iš jos išlaidas, atlyginimus, sveikatos draudimą, išmokas, išskyrus taikomus dienpinigius, išmokas dėl sunkumų ir išmokas dėl rizikos.“)

ESS 2, 19, 21, 23, 24, 28 ir 40 straipsniai.

SESV 263, 275 ir 342 straipsniai.

Reglamentas Nr. 1/1958.

Teisingumo Teismo sprendimai bylose C-296/95, C-437/97, C-161/06, C-511/08, C-455/14 ir juose nurodyta jurisprudencija.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos ir teismų praktika

1926 m. birželio 3 d. *Regio decreto n. 941* (Karaliaus dekretas Nr. 941), kuriame reglamentuojamos, be kita ko, misijų į užsienį išmokos.

1961 m. liepos 8 d. *Legge n. 642* (Įstatymas Nr. 642).

1973 m. gruodžio 27 d. *Legge n. 838* (Įstatymas Nr. 838), ypač jo 4 straipsnio 1 dalies a punktas.

2005 m. gruodžio 30 d. *Decreto-legge n. 273* (Dekretas įstatymas Nr. 273), pertvarkytas į 2006 m. vasario 23 d. *Legge n. 51* (Įstatymas Nr. 51), ypač jo 39-*vicies semel* straipsnio 39 dalis, kurioje nustatyta, kad minėtos nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jose numatytos piniginės išmokos yra papildomojo pobūdžio ir mokamos siekiant kompensuoti sunkumus ir riziką, susijusią su darbu, pareigą būti darbe ir pasiekiamam nepatogiu laiku, taip pat kaip atlyginimo už viršvalandžius pakaitalas.

2009 m. rugpjūčio 3 d. *Legge n. 108* (Įstatymas Nr. 108) dėl Italijos dalyvavimo tarptautinėse misijose pratęsimo, visų pirma 3 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatyta, kad šiame įstatyme nurodytose tarptautinėse misijose dalyvaujančiam personalui mokama 1926 m. birželio 3 d. *Regio decreto n. 941* (Karaliaus dekretas Nr. 941) nurodyta misijų išmoka už visą misijos laikotarpį, atskaičius mokesčius, kaip priedas prie darbo užmokesčio ir kitų pastovių ir nuolatinių išmokų, išskaičiuojant bet kokias išmokas ir priemokas, kurias dėl tos pačios priežasties tiesiogiai suinteresuotiesiems asmenims moka tarptautinės institucijos.

2016 m. liepos 21 d. *Legge n. 145* (Įstatymas Nr. 145) – Nuostatos dėl Italijos dalyvavimo tarptautinėse misijose.

Valstybės Tarybos sprendimai

Valstybės Taryba, II-oji kolegija, Nr. 140/2022 ir Nr. 139/2022: 1) misijų užsienyje išmoka yra bendro pobūdžio, pinigais kompensuojant su konkrečiu darbu susijusius sunkumus, riziką ir suvaržymus; 2) teisės aktų leidėjas priėmė aiškia įstatymo nuostatą (2009 m. rugpjūčio 3 d. Įstatymas Nr. 108), kurioje numatytas tarptautinių institucijų mokamų išmokų atskaitymas būtent siekiant užkirsti kelią aptariamų darbuotojų, kuriems kitaip būtų atlyginta du kartus už tokio paties pobūdžio sunkumus, praturtėjimui.

Valstybės Taryba, IV-oji kolegija, Nr. 6374/2018; II-oji kolegija, Nr. 309/2023, Nr. 4809/2022, Nr. 4654/2022; IV-oji kolegija, Nr. 2407/2020; I-oji kolegija, Nr. 482/2022: plati ir visaapimanti nuoroda į su darbu susijusius sunkumus ir riziką nėra pagrindas manyti, kad misijų užsienyje išmoka yra kitokio pobūdžio nei vadinamieji „dienpinigiai, išmokos dėl sunkumų ir išmokos dėl rizikos“. Darytina išvada, kad šios išmokos gavimas kaip „dienpinių, išmokų dėl sunkumų ir išmokų dėl rizikos“ apima misijų užsienyje išmoką ir yra pagrindas jos nemokėti.

Valstybės Taryba, IV-oji kolegija, Nr. 2407/2020: visose vėlesnėse 2008–2016 m. teisės aktų nuostatose numatyta, kad iš aptariamų išmokos sumos turi būti išskaičiuotos visos išmokos ar priemokos, kurias tuo pačiu pagrindu tiesiogiai suinteresuotiesiems asmenims išmokėjo tarptautinės institucijos. Žodžių junginys „tuo pačiu pagrindu“ reiškia objektyvų faktą, susijusį su darbu užsienyje.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 2 Apeliantas, karabinierių korpuso narys, 2011 m. birželio mėn. dalyvavo tarptautinėje misijoje, vadinamojoje EUPOL (Europos Sąjungos policijos misija Afganistane). Nacionaliniu lygmeniu jam buvo mokami Įstatymo Nr. 108/2009 3 straipsnyje numatyti „dienpinigiai“ (už kiekvieną dieną), taip pat jis gavo iš Europos misijos struktūros trijų rūšių „išmokas“, atitinkamai vadinamas „per diem allowance“ (dienpinigiai), „hardship allowance“ (išmoka dėl sunkumų) ir „risk allowance“ (išmoka dėl rizikos). 2012 m. kovo mėn. administracija pareikalavo, kad apeliantas grąžintų sumas, kurias jis gavo kaip misijų išmoką pagal Karaliaus dekretą Nr. 941/1926, remiantis Įstatymu Nr. 108/2009, kuriame numatyta, kad tarptautinių misijų dalyviams ši išmoka mokama, iš jos atimant bet kokias sumas, kurias tuo pačiu pagrindu tiesiogiai išmokėjo tarptautinės institucijos.
- 3 2020 m. gruodžio 3 d. sprendimu, kuris pirmojoje instancijoje buvo apskūstas TAR, administracija įvertino, kad grąžintina suma yra 25 131,80 EUR.
- 4 Konkrečiai, apeliantas teigė, kad 2011 m. rugpjūčio 11 d. EUPOL dokumente, kuriame aprašomos į misiją paskirtų darbuotojų darbo užmokesčio sąlygos, buvo numatyta, kad kiekviena valstybė narė padengia išlaidas, susijusias su visais jų komandiruotais darbuotojais, įskaitant kelionės išlaidas, sveikatos draudimą ir išmokas, taip pat taikomus „dienpinigius ir išmokas dėl sunkumų bei rizikos“ (angl. „Each Member State or EU Institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of

deployment, salaries, medical coverage and allowance, other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances“).

- 5 Europos Sąjungoje teisės aktuose nustatyta norma yra privaloma ir turi viršenybę galimų nukrypstančių nacionalinių nuostatų atžvilgiu; apelianto teigimu, pagal ją Europos institucijų mokamos išmokos ir Italijos teisėje numatytos išmokos yra kumuliuojamos.
- 6 TAR atmetė skundą, konkrečiai kiek tai susiję su kumuliacijos klausimu, nusprendęs, kad apeliantas savo teiginį grindžia klaidingu misijas reglamentuojančių aktų – t. y., žodžių junginio „*other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances*“, kuris, apelianto teigimu, reiškia „papildomai prie taikomų dienpinigių ir išmokų dėl sunkumų bei rizikos“, tačiau, anot TAR, reiškia „išskyrus taikomus dienpinigius ir išmokas dėl sunkumų bei rizikos“ – vertimu.
- 7 Neįžvelgęs prieštaravimų tarp nacionalinės teisės aktų ir misijas reglamentuojančių normų, TAR taikė nacionalinių teismų praktikos principus, susijusius su misijų užsienyje išmokomis, ir, konstatavęs, kad neleistina jų kumuliuoti su lygiagrečiai Europos Sąjungos mokamomis misijų išmokomis, iš dalies patenkino skundą, kiek jis susijęs su apelianto reikalavimu dėl maitinimo išlaidų, o likusią jo dalį atmetė.
- 8 Apeliantas apskundė pirmosios instancijos sprendimą Valstybės Tarybai.
- 9 Pirma, jis pažymi, kad teisiniu požiūriu reikšmingas sutartinis aktas, pagal kurį nustatyta, kokios išmokos turi būti skiriamos EUPOL personalui, komandiruotam į Afganistaną, yra Europos Sąjungos išleistas dokumentas „Annex 1 – European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL Afghanistan) – Advertisement for EU seconded/contracted staff members“ („1 priedas. Europos Sąjungos policijos misija Afganistane (EUPOL AFGHANISTAN). Skelbimas dėl ES komandiruojamų / pagal sutartis įdarbinamų darbuotojų“), kurio dalies, susijusios su komandiruojamų darbuotojų administracinėmis sąlygomis, prisiėkusiojo vertėjo atliktas vertimas jau buvo pateiktas pirmosios instancijos teisme.
- 10 Apeliantas tvirtina, kad TAR pateiktas anglų kalbos žodžių junginio „*other than*“ aiškinimas yra klaidingas, nes jo pateiktas prisiėkusiojo vertėjo atliktas vertimas rodo, kad frazė „*other than applicable per diem as well as hardship and risk allowances*“ reiškia „papildomai prie taikomų dienpinigių ir išmokų dėl sunkumų bei rizikos“, o ne „išskyrus taikomus dienpinigius ir išmokas dėl sunkumų bei rizikos“, kaip nurodė TAR.
- 11 Be to, jis teigia, kad 2011 m. rugpjūčio 11 d. rašte EUPOL-A misijos vadovo patarėjas teisės klausimais nurodė, kad EUPOL-A komandiruotam personalui taikytinų išmokų ES taisyklė yra Bendrųjų veikslių 2007/369/BUSP 7 straipsnis, kurio visas tekstas buvo perkeltas į valstybėms narėms privalomo Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP 7 straipsnį.

- 12 Šiame straipsnyje buvo nustatyta, kad valstybės narės turi padengti įvairių rūšių su misija susijusias išlaidas ir, be Europos Sąjungos taikomų išmokų, mokėti ir kiekvienos valstybės misijoms užsienyje numatytas išmokas, kurios turėtų būti skiriamos vykdamis misiją EUPOL AFGHANISTAN.
- 13 Taigi Italija, kaip valstybė narė, turėjo mokėti misijos išmoką, numatytą Karaliaus dekretu Nr. 941/1926, nors savarankiškai buvo mokamos Europos Sąjungos išmokos, nes jos buvo numatytos Bendruosiuose veiksmuose.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 14 Priešingai, nei matyti iš oficialaus teksto italų kalba, apeliantas, remdamasis 2010 m. gegužės 18 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP versija anglų kalba, jo 7 straipsnio 3 dalį verčia taip: „Kiekviena valstybė narė ar ES institucija padengia išlaidas, susijusias su jų komandiruoju personalu, įskaitant kelionės į dislokavimo vietą bei grįžimo iš jos išlaidas, atlyginimus, sveikatos draudimą, išmokas, papildomai prie taikomų dienpinigių, išmokų dėl sunkumų ir išmokų dėl rizikos.“ Iš to jis daro išvadą, kad valstybės narės turi mokėti savo išmokas papildomai prie tarptautinės institucijos mokamų išmokų.
- 15 Grįsdamas savo teiginį apeliantas pateikia 2011 m. lapkričio 8 d. EUPOL raštą, kuriame EUPOL misijos vadovo patarėjas teisės klausimais rašė Italijos karinei administracijai: „*Each Member State or EU institution shall bear the costs related to any of the staff seconded by it, including travel expenses to and from the place of deployment, salaries, medical coverage, and allowances, other than applicable per diems as well as hardship and risk allowances. Consequently, the per diems, hardship and risk allowances are mission internal issues and independent from the seconding nations*“. Antras sakinytis, atrodo, patvirtina apelianto pasiūlytą vertimą, tačiau jis naudoja nagrinėjamos nuostatos versiją anglų kalba, kuri neatrodo visiškai suderinama su versijomis italų, prancūzų ir ispanų kalbomis.
- 16 TAR padarė priešingą išvadą; remdamasis teksto versija italų kalba, iš kurios matyti, kad valstybės narės turi mokėti nacionalinės teisės aktuose numatytas išmokas, išskyrus tas, kurias moka tarptautinė institucija, jis daro išvadą, kad nacionalinės teisės aktuose teisingai numatytas draudimas kumuliuoti išmokas su tomis, kurias moka tarptautinė institucija.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 17 Tiek pagal nacionalinę teisę, tiek pagal nusistovėjusią Valstybės Tarybos praktiką administracijos nurodytas sumų grąžinimas yra teisėtas.
- 18 Vis dėlto, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo teigimu, kyla abejonių dėl 2010 m. gegužės 18 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimo 2010/279/BUSP 7 straipsnio 3 dalies versijoje anglų kalba vartojamo žodžių junginio „*other than*“ reikšmės.

- 19 Versijoje prancūzų kalba vartojamas žodžių junginys „à l'exclusion des“, kuris visiškai atitinka versijoje italų kalba pateiktą žodžių junginį „diverse da“. Prancūzų–anglų kalbų žodyne „Larousse“ pateikiamas „à l'exclusion de“ vertimas į anglų kalbą yra toks: „*apart from, with the exception of*“. Šia prasme žodžių junginio paskirtis – atmesti visus toliau nurodytus dalykus.
- 20 Vis dėlto žodžių junginys anglų k. „*other than*“ turi kelias reikšmes, iš kurių bent dvi gali būti vartojamos sakinyje: 1) *other than = besides, in addition to* (taip pat, kartu su); 2) *other than = except, excluding* (išskyrus / neskaitant, darant išimtį, atmetant).
- 21 Šioje byloje apeliantas, užuot naudojęs vienareikšmę nagrinėjamo sprendimo versiją italų kalba, pasinaudojo versija anglų kalba, kuria remdamasis siūlo vertimą, pagal kurį nurodoma tik viena iš galimų žodžių junginio „*other than*“ reikšmių (taip pat, kartu su).
- 22 Taigi kyla klausimas, kokia yra tiksli nagrinėjamo sprendimo 7 straipsnio 3 dalies reikšmė, t. y. ar ja buvo ketinama numatyti valstybės narės ir EUPOL skirtų išmokų kumuliaciją. Versijoje italų kalba nepaliekama jokių abejonių dėl kumuliacijos neleistinumo, o versija anglų kalba yra dviprasmiška, nes žodžių junginys „*other than*“ turi kelias reikšmes.
- 23 Reglamente Nr. 1/1958 įtvirtintas daugiakalbystės ir Sąjungos oficialiųjų kalbų lygybės principas. Tai grindžiama pagrindiniu teisinio saugumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad Sąjungos teisės aktai leistų suinteresuotiesiems asmenims tiksliai žinoti savo pareigų, kurios jais nustatomos, apimtį, o tai gali būti užtikrinta tik šiuos teisės aktus tinkamai paskelbus adresato oficialiąja kalba (Sprendimas byloje C-161/06). Kai norma turi tą pačią reikšmę tam tikromis oficialiosiomis kalbomis ir (dėl gramatinės klaidos ar net dėl neišvengiamos terminologijos įvairovės) skiriasi jos vertimo į vieną ar kelias kitas kalbas prasmė, nėra oficialiosios lyginamosios kalbos, kuri turėtų viršenybę. Teisingumo Teismas aiškiai atmetė vienos kalbinės versijos viršenybę prieš kitas (Sprendimas byloje C-296/95).
- 24 Taigi, jeigu daugiakalbis tekstas aiškinamas skirtingai, nuostatos tekstas turi būti aiškinamas atsižvelgiant į versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis. Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad esant įvairių galimų Sąjungos teisės nuostatos aiškinimų, pirmenybę reikia teikti tai nuostatai, kuria galima užtikrinti jos veiksmingumą, ir kad atitinkama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (Sprendimas byloje C-437/97).
- 25 Taigi būtina, kad Teisingumo Teismas imtųsi veiksmų, siekdamas išaiškinti tiksliai nagrinėjamos nuostatos prasmę.
- 26 Galiausiai dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos priimti sprendimą dėl šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas visų pirma pažymi, kad pagal ESS 24 straipsnį Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos dėl nuostatų, susijusių

su bendra užsienio ir saugumo politika (toliau – BUSP), išskyrus SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje numatytą kompetenciją prižiūrėti, kaip laikomasi šios Sutarties 40 straipsnio, ir peržiūrėti tam tikrų sprendimų teisėtumą. Pagal SESV 275 straipsnį Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklauso nuostatos dėl BUSP ir jų pagrindu priimti aktai. Vis dėlto Teisingumo Teismas turi jurisdikciją prižiūrėti, kaip laikomasi ESS 40 straipsnio, ir priimti sprendimus dėl ieškinių, pareiktų pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas sąlygas, kai jis peržiūri remiantis ESS V antraštinės dalies 2 skyriumi Tarybos priimtų sprendimų, patvirtinančių ribojamąsias priemones, nukreiptas prieš fizinius ir juridinius asmenis, teisėtumą.

- 27 Remdamasis SESV 275 straipsnyje nurodytomis išimtimis, Teisingumo Teismas Sprendime C-455/14 apibrėžė savo jurisdikciją BUSP srityje ir nurodė: „Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad ginčijami sprendimai susiję su BUSP <...>. Tačiau ši aplinkybė nebūtinai reiškia, kad Sąjungos teismas neturi jurisdikcijos <...>. [N]ors šios misijos kompetentingų institucijų priimtiems sprendimams dėl valstybių narių ir Sąjungos institucijų į ją deleguotų žmogiškųjų resursų paskyrimo į operacijų vietą užduotims atlikti būdingas su BUSP susijęs operatyvumo aspektas, pagal savo esmę jie taip pat yra personalo valdymo aktai, kaip ir bet kurie kiti panašūs Sąjungos institucijų įgyvendinant savo kompetencijas priimti sprendimai. Šiomis sąlygomis negali būti teigiama, kad išimtinis Teisingumo Teismo jurisdikcijos apribojimas, numatytas ESS 24 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutiniame sakinyje ir SESV 275 straipsnio pirmoje pastraipoje, yra toks platus, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos kontroliuoti personalo valdymo aktų dėl valstybių narių deleguotų tarnautojų, kurių dalykas – patenkinti misijos poreikius operacijų vietoje, nors Sąjungos teismas bet kuriuo atveju turi kompetenciją kontroliuoti tokius aktus, kai jie susiję su Sąjungos institucijų komandiruotais tarnautojais <...>. Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad ginčijami sprendimai <...> yra personalo valdymo aktai, kurių dalykas – misijos narių paskyrimas į kitas pareigas operacijų vietoje <...>. Todėl šie sprendimai, nors ir buvo priimti BUSP srityje, <...> priskirtini Sąjungos teismo jurisdikcijai, vadovaujantis <...> nurodytomis ESV sutarties bendrosiomis nuostatomis.“
- 28 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad juo labiau negalima atimesti Teisingumo Teismo bendrosios jurisdikcijos aiškinti Sąjungos teisės aktus, kuriais reglamentuojami misijas atliekančių darbuotojų ekonominio valdymo aspektai.